

**ОТГОВОРИ
НА ВЪПРОСИТЕ ПОСТАВЕНИ ОТ Г-Н АТАНАС ЦЕНОВ-
ПРОКУРОР ВЪВ ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА
ПРОКУРАТУРА**

1. Считате ли за необходимо и бихте ли подкрепили промени в правилата за избор на членове на Висшия съдебен съвет, с които се въвежда ограничение за избор на действащи магистрати от парламентарната квота?

ОТГОВОР: Категорично не бих подкрепил промени в предложената насока. Изборът на членове на ВСС трябва да е принципен и да е базиран на професионалната компетентност и личните качества на кандидатите, в условия на публична и състезателна процедура. Не следва да са налице ограничения за Народното събрание да избере за членове на ВСС най-достойните и качествени български юристи, независимо от упражняваната от тях конкретна професия. Убеден съм, че от средите на българските магистрати могат да бъдат номинирани и избрани достатъчно ярки личности, с доказан професионализъм, авторитет и интегритет, които да се борят за ценности, да не се поддават на влияния и да отстояват принципни позиции. Още повече, че именно българските магистрати са най-запознати със състоянието на съдебната система и могат в най-голяма степен да допринесат за нейното усъвършенстване.

2. Бихте ли подкрепили предложение за законодателни промени предвиждащи председателите на ВКС и ВАС и главния прокурор да не са членове на Висшия съдебен съвет, както и същите да се избират пряко от общите събрания на съдиите и прокурорите?

ОТГОВОР: Не намирам за удачно решение, при което председателите на ВКС и ВАС и главният прокурор не са членове на Висшия съдебен съвет. Провеждането на адекватна и принципна политика в съответната система изиска активното и ангажирано участие в процеса на дефиниране на проблемите и вземането на целенасочени решения от страна на съответните висши административни ръководители, каквито се явяват председателите на двете върховни съдилища и главният прокурор.

Съществуващият към настоящия момент конституционен модел на съдебната власт в България е базиран на баланса и идеята за участие във

Висшия съдебен съвет, освен на представители от трите магистратски професии и на представители, избрани от законодателната власт. Възприемането на идеята председателите на ВКС и ВАС и главният прокурор да бъдат избирани пряко от общите събрания на съдиите и прокурорите би било възможно само при коренна промяна на заложените в основния ни закон принципи, което изисква широко професионално и обществено обсъждане, воля, политически консенсус и задействане на сложните механизми за промяна на Конституцията. Такива условия понастоящем не са налице.

3. Бихте ли подкрепили промени в правилата относно конкурсите за повишаване, предвиждащи въвеждане на ограничение за участие в конкурс за повишаване само непосредствено до по- горестоящото ниво и отмяна на чл.193 ал.6 ЗСВл?

ОТГОВОР: Категорично не подкрепям въвеждането на подобни ограничения по отношение на участващите в конкурсите за повишаване магистрати. При решаването на въпроса кой от кандидатите следва да бъдат повишени, значение трябва да имат единствено обективни критерии, оценяващи професионалните качества, умения и постижения, както и етиката и интегритета на съдиите, прокурорите и следователите.

Разпоредбата на чл.193, ал.6 от ЗСВ е създадена с оглед необходимостта от по- голяма оперативност при разрешаването на кадровите проблеми в органите на съдебната власт. Отмяната ѝ би имала смисъл само при значително усъвършенстване и оптимизация на уредбата относно провеждането на конкурсите, по начин, който да гарантира, че същите ще бъдат провеждани в разумни срокове. Към настоящия момент усилията следва да бъдат насочени именно в тази посока, което предвид очакванията на огромното мнозинство магистрати, трябва да бъде един от основните приоритети в бъдещата дейност на ВСС. Удачно би било единствено съкращаването на визирания в разпоредбата 9-месечен срок.

4. Бихте ли подкрепили предложение за промени в правилата относно командироването, предвиждащи премахване на възможността за безсрочно командироване на незаети щатни бройки?

ОТГОВОР: Намирам, че институтът на командироването има своето място и е полезен при разрешаване на определени обективни затруднения, свързани с работата на конкретни органи на съдебната власт. Прилагането му обаче, трябва да е само в случаите на реално съществуваща служебна необходимост и при гарантиралото наличие на прозрачна процедура и ясно

поемане на отговорност. В този смисъл командироването по дефиниция трябва да е временно и не следва да има възможност за безсрочното му прилагане.

5. Считате ли, че сега действащата нормативна уредба дава възможност за злоупотреба, изразяваща се в разкриване на нови щатове с цел бързо командироване на „удобни“ магистрати и как бихте противодействали на такава порочна практика?

ОТГОВОР: Обезпечаването на органите на съдебната власт с щатове, не само за магистрати, но и за съдебни служители, задължително трябва да се прави на база обективен анализ на натовареността и реалните нужди. Дейността на Висшия съдебен съвет в този аспект трябва да се осъществява на принципна основа. Върху членовете на съвета ще тежи отговорността да прилагат нормативната уредба по начин, който да е в съзвучие не само с „буквата“, но и с „духа“ на закона, което ще изключи възможността за злоупотреби и прокарване на порочни практики.

6. Считате ли, че в голям брой от случаите на предлагане на магистрати за заместници от съответния административен ръководител е налице заобикаляне на конкурсите за повишаване и преместване и как ще противодействате на такава порочна практика?

ОТГОВОР: Не мога да правя генерални заключения, тъй като не съм запознат със спецификата на всеки отделен случай. Съществуващата законова възможност е предвидена като изключение. Категорично трябва да е налице баланс между правото на административния ръководител да сформира качествен и ефективен ръководен екип и недопускането на безпринципни случаи, които да представляват единствено заобикаляне на конкурсното начало. Считам, че Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет трябва подробно да мотивира и обосновава всяко едно подобно решение, като създаде ясна и последователна практика, която да отстрани съмненията за наличието на порочни явления.

7. Бихте ли подкрепили предложение за законодателни промени на правилата на избор на административни ръководители и техните заместници, предвиждащи номиниране на кандидатите от общото събрание на съответната прокуратура и изискване за минимален стаж на кандидатите в същата?

ОТГОВОР: Подкрепям всяка рационална идея за засилване ролята на прокурорите и следователите в процеса на вземане на важни за съответния орган на съдебната власт решения. Колегите трябва да са активни и да не се страхуват да формират и отстояват своите професионални позиции. Засилването на ролята на общите събрания на прокурорите и следователите в процедурата по номиниране и избор на административни ръководители, би дало на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет много ценна гледна точка за процесите и микроклиматата в съответния колектив. По този начин колегията би имала по-голям обем информация, което ще спомогне взимането на правилните и полезните за развитието на съответната прокуратура решения.

Въпреки наличието и по настоящата нормативна уредба на възможност прокурорите и следователите от съответната прокуратура да изразят становище за кандидатите за административен ръководител /чл.194а, ал.7 от ЗСВ/, то практически тази възможност не се използва. Необходима е коренна промяна в насока създаване и стимулиране на вътрешноведомствена култура на по-висока ангажираност и поемане на отговорност от страна на професионалната общност на прокурорите и следователите.

Що се касае до изготвянето на предложения до ВСС за назначаване на заместници, позицията ми е, че това трябва да е правомощие на съответния административен ръководител. Тук отново може да се предвиди възможност общото събрание на магистратите от съответния орган да изрази мнение.

06.07.2022 год.

Vladimir Valentinov
Digitally signed by
Nikolov
Date: 2022.07.07
09:58:46 +03'00'
/Владимир Валентинов Николов/
С УВАЖЕНИЕ: Nikolov